

Nej, derved viser man netop, at man endnu en Gang vil stille Befolkningen frit til begge Sider. Og det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister nylig udtalte, at der er mange Betingelser, der skal være til Stede; mange Spørgsmaal, der skal være besvarede, og mange Ting, der skal være i Orden, før man kan give Koncessionen. Der bliver lige megen Tid for begge Parter til at faa deres Sager i Orden, saaledes at de kan søge Koncession.

Med Hensyn til, hvor mange Mennesker der kan faa Gavn af disse forskellige Linier, skal jeg nævne, at jeg har noteret Folketallet i de Sogne, som ønsker Varde—Grindsted-Linien; jeg har ikke en Gang taget Grindsted med, skønt Beboerne der ogsaa har tegnet sig. Jeg har taget Varde, Andsager, Øse, Næsbjerg og Starup; det er de Sogne, som har tegnet sig, og hvorigenem Linien skal gaa. Der bor i disse ifølge de statistiske Meddelelser 9,593 Mennesker, altsaa ca. 10,000 Mennesker. I Tistrup og Høddé, som ønsker Tistrup-Linien—Grindsted har jeg ogsaa holdt ude her til denne Side, saa jeg har da delt Sol og Vind lige—bor der 2,190 Mennesker. Det er jo en betydelig Forskel i Antallet af de Mennesker, som ønsker at faa de forskellige Linier, og som kan faa Gavn af dem. Hertil kommer, at fra Tistrup Kommune og fra Høddé-egnens Kommuner er der kommet et Andragende til os, underskrevet af 170 Beboere, om, at man slet ikke ønsker at faa denne Bane dertil, da Udgifterne vilde blive forholdsvis større end de eventuelle Indtægter og Fordele, som man kunde vente sig at have af en saadan Linie. Der er i Kommunen godt og vel 800 kommunale Vælgere, heraf kan man regne, at godt og vel Halvdelen er Kvinder, og vi kommer saaledes ned under 400 mandlige Beboere. Af disse skrev saa de 170 til os, at det, vi stredes om, ønskede de ikke gennemført, da det blev for kostbart i Forhold til det, de kom til at yde.

Jeg vil derfor meget anbefale, at man gør en Ende paa denne Sag nu og ikke sender Lovforslaget tilbage til Landstinget; dersom det bliver liggende der ganske roligt, vil vi kunne komme til at begynde forfra akkurat, hvor vi begyndte for 7—8 Aar siden, og det er Egnen derude ikke tjent med. De, som altsaa ønsker, at man fremmer Sagen, maa stemme for Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, thi det kan jo dog ikke være Alvor, naar man siger, at vi vilde gøre Uret ved at ændre Jernbaneloven; naar det gennem en Aarrække har vist sig, at

en Lov er ubrugelig, skal vi se at faa den ændret, vi sidder her jo dog for det samme.

Ovesen: Jeg vil med et Par Ord anbefale Udvalgets Flertals Forslag til Vedtagelse i Tinget. Der er fra de forskellige Sider sagt meget for og imod, og det er ikke saa let for Tingets Medlemmer at blive klare over, hvilken Løsning der vil være tilfredsstillende. Ved dette Lovforslags første Behandling udtalte jeg, at jeg til lagde dem, som skrev under paa, at de vilde give bestemte Beløb til Banen, en betydelig større Vægt end dem, der sendte et Andragende herind, et Andragende, hvorpaa der er opført en hel Del Navne, hvad der nu er slaaet paa en hel Del Gange. Jeg synes, at der er ikke saa lidt Forskel paa disse to Ting. Nu er det ganske vist sagt fra flere Sider, at det har slet ingen Betydning med disse Navne og Underskrifter. Jeg synes dog, det er lidt haardt, at vi herinde udtaler det saa bestemt, og det undrer mig noget, at det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) overfor sine egne Vælgere kan sige, at deres Underskrifter ikke har nogen Betydning, de vil slet ingen Ting give, de vil altsaa blot underskrive noget, saaledes at vi herinde kan blive ført bag Lyset—det maa jo være Meningen med det, naar det ingen Værdi har i nogen Retning; jeg synes, at det er noget stærkt at udtale sig saaledes. Naar jeg har sluttet mig til Flertallets Forslag, er det, fordi jeg synes, at der sker de Folk, som holder paa Tistrup-Banen, nogen Uret, naar de ikke faar en lille Smule mere Tid til at skaffe Pengene til Veje, al den Stund det viser sig, at de er i Gang med at faa Penge tegnet; jeg synes dog, vi maa tage noget Hensyn dertil.

Det, der egentlig bevæger mig til at støtte Linien Grindsted—Tistrup, er, som jeg udtalte ved første Behandling, at der er et Hjørne af den Valgkreds, som jeg repræsenterer, der kan faa Gavn af Linien fra Grindsted til Tistrup, idet det er deres Haab og Ønske, at denne Linie kan blive fortsat lidt ud imod Vest og komme i Forbindelse med Vestbanen Varde—Nebel—Tarm. Det sidste Stykke er under Bygning, og det er en Egn, som har en længere Vej til Station, og en Egn, hvor der er store Udviklingsmuligheder. Naar Tistrup—Grindsted-Linien bliver bibeholdt, er der ikke saa lidt Sandsynlighed for, at Banen kan komme ind i denne Egn, men hvis Banen bliver lagt fra Grindsted til Varde, er disse Forhaabninger aldeles slaaede ned; saa kan man ikke øjne nogen Mulighed for at faa Banen igennem